

jeg har bedt det høje Ting om at slutte sig til. Havde jeg ikke den Overbevisning, vilde jeg maaske have sagt med det ærede Medlem, at det var noget letsindigt at forelægge et saadant Forslag, men baade dette Forslag og det, der er forelagt i Landstinget, er af den Natur, at Kommissionen kan arbejde ganske uforstyrret af dem. Vil Kommissionen sætte Taksterne op, kan den gøre det, og vil den sætte Lønningerne op, kan den gøre det, men jeg vægrer mig bestemt ved at antage, at Kommissionen skulde kunne komme til det Resultat, at Lønningsatserne skulde sættes ned under det, jeg her har foreslaaet.

Naar det ærede Medlem efterlyste Rygtet om Dyrtdistillæget og spurgte, hvor dette Rygte var kommet fra, maa jeg sige, at det ærede Medlem jo ved af en privat Samtale med mig, at det ikke er kommet fra Ministeren. Jeg har fortalt det ærede Medlem paa Kongens Nytorv, hvorledes det hang sammen, og det ærede Medlem ved meget vel, hvilke Vanskeligheder der optaarnede sig. Jeg kan dog berolige det ærede Medlem med, at den Sag vil han snart faa at se her i Salen, idet Ministeren ønsker snarest at forelægge Forslag derom her i Tinget.

Saa siges der, at den finansielle Stilling skulde tages under Overvejelse; og det ærede Medlem sagde ganske rigtig; at i Forfjor var Overskuddet 2,900,000 Kr., og efter de Forslag, der foreligge paa Tillægsbevillingen vil det kun blive 5 Hundrede og nogle og tyve Tusinde, men hvem kan gøre for det? Kan jeg standse Boerkrigen? Kan jeg forhindre, at Fragterne stadig stige? Kan jeg forhindre Strejkerne i de engelske Kuldistrikter? Det staar desværre ikke i min Magt. Kunde jeg gøre det, kunne de Herrer være forvissede om, at jeg med Fornøjelse skulde gøre det. Men nu er Stillingen den, at vi have brugt Pengene, og Situationen er yderligere den, at man har bebrejdet mig, at jeg ikke vidste, hvor jeg skulde tage Pengene fra. Saa finder jeg paa en Udvej og viser, hvorledes man kan faa Penge, og saa siger det ærede Medlem, at det er letsindigt. Jeg synes, at det, som han kalder letsindigt, kun er retfærdigt, nemlig at skaffe de Mennesker, der trænge haardt dertil, bedre Forhold, og jeg ser derfor ikke, at det er noget at bebrejde mig, tværtimod, jeg synes, at han burde yde mig Ros derfor, og jeg vil ikke nægte, at jeg vilde have sat særlig Pris paa at faa Ros fra det ærede Medlem. Dernæst klager det ærede

Medlem over, hvad tidligere Regeringer have gjort. Det kan jeg da virkelig lige saa lidt gøre ved, som jeg kan tage Skylden paa mig for Kulpriserne. Og af hvilken Grund Ministeriet Hørring ikke ønskede at se de Herrer den Sommer, ved jeg ikke, men det har jeg intet Ansvar for, og Jernbane- og Postfunktionærerne lige saa lidt, deres Trang er lige høj derfor.

Jeg vil af den Grund tillade mig at foreslaa det høje Ting at tage dette Lønningsforslag sammen med de andre Lønningsforslag under Overvejelse og se at komme disse Folk til Hjælp, hvad enten det nu skal ske paa den ene eller paa den anden Maade. Det skal være mig en Fornøjelse at forhandle med det høje Ting om Sagen, men indtil videre ønsker jeg, at man ganske rolig ser paa Lovforslagets Paragraffer, behandler det i et Udvalg eller, hvorledes man nu ønsker det, og kommer til Klarhed over, hvor langt vi bør gaa. Men fremad maa vi, det er sikkert, og det vil være et stort Ansvar for det Parti, der sætter sig imod et saadant Forslag som dette.

J. C. Christensen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lønningtillæget forholder det sig ganske rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at han en Dag paa Kongens Nytorv ytrede, at han havde noget saadant under Overvejelse, men længe før den Tid var Rygtet om et Dyrtdistillæg kommet ud. (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Juul-Rysensteen]: Hvem har udspreedt det?) Ja det kan da vist kun komme fra Ministeren, som havde det under Overvejelse, neppe andre Steder fra, det ved jeg i øvrigt intet om. Nu siger den højtærede Minister, at han er nødt til at fremkomme med et Forslag som det foreliggende, for hvad skulde Funktionærerne ellers gøre? de skulde netop have et midlertidigt Tillæg, og jeg kan ikke se, at det kunde skade, at de fik et saadant; naar altsaa Regering og Rigsdag kunde enes derom. Det vilde jo saa altid senere kunne blive substitueret med en virkelig Ordning. Naar vi kom til en endelig Revision af Loven om Statsbanedriften, fik man jo netop et fast Tillæg indsat, og Funktionærerne vilde være vel tjente med en saadan Fremgangsmaade. Den højtærede Minister talte om, at Kommissionen havde ladet Sagerne ligge. Det kan jeg ikke blande mig i, for det ved jeg intet om. Men det er sikkert nok, at den Fremgangsmaade, den højtærede Minister har brugt, at forelægge os Forslag til en stykkevis Revision af Statsbanedriftsloven